

Не могу а да се не сетим догађаја из времена бомбардовања, када се испред Француског културног центра окупила повећа група људи. Излози су већ одраније били полупани, на поду поред срче, лежале су бројне књиге, дискови и плоче, а око Центра, са свих страна, људи гладни културе. Свако је већ жељним очима пронашао шта би најрадије узео, ако би могао да уђе. Неку лепу монографију француских импресиониста, омиљену књигу у оригиналу, плочу неког шансоњера... Једини који нам је бранио улаз и отимачину, био је усамљени полицајац, лежерно наслоњен на хаубу неког аутомобила. Неко га је питао да ли можемо унутра. Цокнуо је језиком и одмахнуо главом. "Али како они могу код нас?", питао сам га. "Они су непристојни", одговорио је. И био је у праву. Упад у туђе просторије је упад, и крађа је крађа, без обзира на оправдања која неко мисли да има.

Оно што се десило у Новом Саду није сквотовање. Зна се шта је сквотовање. Оно подразумева улазак у напуштене станове и зграде, места која више немају живих власника, или улазак у места која су на неки начин блиска сквотерима, као кад нпр. студенти уђу у неку зграду која је у власништву Универзитета, коју он не користи. Или као кад у Београду заузму просторије Инекс филма, да би тамо направили уметничку радионицу, или као кад су неки драмски уметници крајем деведесетих заузели просторије БИГЗ-а, да би у њему правили перформансе и представе. Не знам какве везе активисти неке невладине организације имају са војском, да тако лагодно преузимају право да уђу у неки објекат, и да себе назову "сквотерима", што би ваљда требало да изазове неко разумевање за њихов чин отимачине, и да свему томе неки романтичарски ореол младалачког бунта. Та врста "сквотовања" је просто насилничка отимачина доконих људи, и чак је и у либералној Холандији, месту одакле је то све почело, или барем тамо било најпознатије, сквотовање одавно законом забрањено.

Лепо је то кад се види, да млади хоће да имају место за културну активност, па чак и кад највећи број тих младих и нису баш тако млади, али могли су то да траже легалним каналима. Поготово због тога што су невладине организације које су предводиле такав напад на касарну, претпостављам политички блиске са странкама на власти у Новом Саду. Или би

Јуриш НВО резервиста на новосадску касарну

Пише: Зоран Грбић

петак, 30 децембар 2011 14:30

